

C-278/07–C-280/07. sz. egyesített ügyek

Hauptzollamt Hamburg-Jonas

kontra

**Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und
Zerlegebetrieb GmbH & Co. és társai**

(a Bundesfinanzhof [Németország]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek)

„2988/95/EK, Euratom rendelet – Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek a védelme – 3. cikk – Az export-visszatérítés visszafizetése – Az elévülési idő meghatározása – A 2988/95 rendelet hatálybalépése előtt elkövetett szabálytalanságok – A tagállam általános polgári jogának részét képező elévülési szabály”

E. Sharpston főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2008. szeptem-
ber 25. I - 460
A Bíróság ítélete (második tanács), 2009. január 29. I - 477

Az ítélet összefoglalása

1. Az *Európai Közösségek saját forrásai – A Közösség pénzügyi érdekeinek védelméről szóló rendelet – Szabálytalanságok üldözése – Elévülési idő*
(2988/95 tanácsi rendelet, 1. cikk, (2) bekezdés, és 3. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés)

2. *Az Európai Közösségek saját forrásai – A Közösség pénzügyi érdekeinek védelméről szóló rendelet – Szabálytalanságok üldözése – Elévülési idő*
(2988/95 tanácsi rendelet, 3. cikk, (1) bekezdés, első és harmadik albekezdés)
3. *Az Európai Közösségek saját forrásai – A Közösség pénzügyi érdekeinek védelméről szóló rendelet – Szabálytalanságok üldözése – Elévülési idő*
(2988/95 tanácsi rendelet, 3. cikk, (3) bekezdés)

1. Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdése, amely a szabálytalanság üldözésére az arról való tudomásszerzésekor kezdődő négyéves elévülési időt állapít meg, alkalmazandó az olyan közigazgatási intézkedésekre, mint az exportőr által elkövetett szabálytalanságok miatt jogosulatlanul kapott export-visszatérítés visszakövetelése.

a közösségi jogalkotó olyan általános elévülési szabályt határozott meg, amellyel szándékosan négy évre csökkentette azt az időszakot, amely alatt a tagállamok hatóságainak a közösségi költségvetés nevében és érdekében eljárva be kell vagy be kellene hajtaniuk a jogosulatlanul kapott ilyen előnyöket.

(vö. 21., 23. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

2. Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2988/95 rendelet hatálybalépése előtt elkövetett szabálytalanságok miatt a közösségi költségvetésből jogosulatlanul kapott előnyökkel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy e rendelet 3. cikke (1) bekezdésének elfogadásával – e cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül –

A nemzeti elévülési szabály időbeli hatálya alatt keletkezett azon adósságokkal kapcsolatban, amelyek még nem évültek el, a 2988/95 rendelet hatálybalépése azzal a következménnyel jár, hogy e rendelet 3. cikke (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően az ilyen adósságnak főszabály szerint a szabálytalanság elkövetésének az időpontjától számított négy év alatt kell elévülnie. Ilyen körülmények között e rendelkezés alkalmazásában a gazdasági szereplő által a 2988/95 rendelet hatálybalépésénél korábbi szabálytalanság miatt jogosulatlanul kapott valamennyi összeget főszabály szerint elévültnek kell tekinteni a szabálytalanság elkövetését követő négy év során hozott bármely felfüggesztő

hatályú aktus hiányában, figyelemmel azonban a tagállamok számára fennmaradó azon lehetőségre, hogy a 2988/95 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése alapján hosszabb elévülési időszakot írjanak elő.

A 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében előírt elévülési idő alkalmazandó tehát az e rendelet hatálybalépése előtt elkövetett szabálytalanságokra, és az a szóban forgó szabálytalanság elkövetésének időpontjával indul meg.

(vö. 29., 31–34. pont és a rendelkező rész
2. pontja)

3. Azon hosszabb elévülési idő, amelyet a tagállamok az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2988/95 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése alapján továbbra is előírhatnak, következhet az e rendelet elfogadásának időpontjánál korábbi általános rendelkezésekből. Ugyanis az említett rendelet 3. cikkének (3) bekezdését nem lehet úgy értelmezni, hogy a tagállamoknak e rendelkezéssel összefüggésben a különös és/vagy ágazati szabályokban kell a hosszabb elévülési időt előírniuk.

(vö. 46–47. pont és a rendelkező rész
3. pontja)